

Zatem pa je dobro, če vzameš malo moke med naslinjene prste ter jo zmesiš; ako je testo mehko in stegljivo, ni veliko vredna moka. Ako ti še prodajalec dopusti, vzami malo kepo moke v roke ter jo vrzi na gladku steno, ako pade, kakor prah z nje, vzami žakelj pa pojdi drugam ogledavat si moke.

Na tihem, bolj na skrivnem še lahko poskusiš moko, ako jo vzameš malo v roke ter jo stisneš; ako obdrži moka tak vtis, potem je to za njo slabo znamenje. Moka pa, ki vse te poskušnje zmaga, je dobra. Sedaj, ko bode več moke treba tu in tam v hiši, bode dobro, ako si gospodinja zapomni te poskušnje. Več manj se utegne ona ovarovati škode.

Oves pa stari konji.

S starim konjem je pravi križ, vendar pa gospodar ne more imeti samo mladih konj. Nekaj še je vreden tudi stari konj. Škoda, da že težko je. Ako ne gledaš na to, bode ti dobra polovica piče hodila v kvar. Izlasti velja to pri ovsu. Njega povzije starši konj le malo sebi v prid, kajti ne more ga zažvekati in tako gre tak iz njega, kakoršen je prišel vanj. Ovsu požre veliko, a sné ga malo.

Tema pride se v okom, ako se oves dene nekaj ur poprej namakat v vodo. Vsaj tri ure naj bodo v vodi, da se je zrnje napije, potlej ga povzije konj lahko in pride mu tudi na korist. Oves stolči ali vsaj natolči pomaga nekaj, pa še premalo, namočiti ga pa pomaga precej konju in — gospodarju. Tako si še vzdrži konja lahko nekaj let, — sicer pa bi mu prerano upešal.

Sejmovi. Dne 21. jan. na Teharjah. Dne 22. jan. v Mozirju. Dne 25. jan. v Artičah. v Gomilici, v Koprivnici in Slov. Gradcu. Dne 29. jan. v Mariboru.

Dopisi.

Iz Ptujkega okraja. (Okrožnica c. kr. okr. glavarja.) Občinski in župnijski uradi našega pol. okraja so z dne 14. t. m. vzprejeli ta-le dopis: „Da oskrbujem okrajno poglavarstvo Ptujsko, od visokega c. kr. ministerstva notranjih reči poklican, sem prevzel uredovo opravljanje in mislim, da mi je dolžnost, najprej pozdraviti one, s katerimi mi bodo zana-prej tako pogosti opravi, in s katerimi bodem veselje in žalost delil. — Navajen vsem stanovom enako pravičen biti, spodobnim tirjavam nikdar nasprotovati, nastopim novo pot. Sprejmite me kot prijatelja, ne kot tujca med seboj, skažite mi vašo v djanju krepko, v spehu gotovo podporo, in delajmo vkup pod varstvom Vsegamogočnega za blagor naše drage domovine.

Friderik Marek, l. r.,
c. kr. okr. glavar.“

K temu še lahko pristavim, da je zadel mene ta pozdrav g. c. kr. glavarja nekako prijetno. Zdelo se mi je, da veje iz njega neko bolj domači duh. Mislim, da bi človek gospodu, ki tako piše, lahko zaupal. Kakor čujem, sodijo tudi sosednji župani o tem pozdravu blizu, da enako. Slov. župan.

Iz Slovenje Bistriške okolice. (Razni spomini.) [Konec.] Pijače je ob časih volitev po mestnih nekaterih oštarijah — zastonj in zadosti. Pri slednjih volitvah se je v mestni pisarni dosti „očitnih Slovencev pokazalo“, to pa je mestjanom dosti straha napravilo ter so po večini s pooblastili volili. Tako so še stem in z vso silo Slovence premagali ali pri volitvi za okrajni zastop je moralo dosti „renegatov“ Slovcem stole prepustiti. Na to je dosti mestjanov mislilo, da se bode „rotež“ podrl, ali da bode „sodnji dan“ nastal.

Memo grede omenjam, da so naši mestjani sila milosrčni. Nekdanjemu Mariborskemu Seidlnu so v njegovih zadregah koj s tremi tisoči in zna biti, ko mu je bilo treba, še z več, v pomoč priskočili. Še pred kratkim so imeli neke „komedijante“ ter so jim preveliko dobro-srčnost skazali, pri domačinih pa so se včasih spozabili, da jim še niso dovolili za potrebo si peska iz potoka dobiti. Omenjati je pa tudi hvale vredno, da so vendar enkrat postavljeni poljski čuvaji, naj strahujejo poljske tatove in popravljajo poljske ceste.

Iz Vuhreda. (Občni zbor.) Podružnica sv. Cirila in Metoda je prav sijajno obhajala občni zbor, katerega je obiskalo jako mnogo ljudi. Govori so bili navdušili poslušalce zbrane v krasno okinčani sobi. Počastili so zborovanje vlč. g. dekan Jazbec s svojim č. g. kaplanom, g. Strajhar, predsednik bralnega društva v Ribnici, z namestnikom narodnim Držečnikom in drugi. S slavo je bil sprejet telegram iz Ljubljane od g. Hribar-ja, ki zarad zamude na železnici ni mogel osebno doiti. Enoglasno in z veseljem je bilo sklenjeno našim slovenskim poslancem izreči hvalo za možato in energično vedenje v deželnem zboru, posebno glede šole. Slava njim! Tombola je bila živahna in lep dobiček je pomnožil društvene dohodke in veselica poštena se je vršila v najlepšem redu v občno zadovoljnost.

Iz Salovec. (Naš župan.) Dostikrat so si prebivalci kake občine sami krivi, ako si izvolijo za župana moža, s katerim potlej niso zadovoljni, ker se jim pod njegovim županovanjem slabo godi. Naš bivši župan se je nam lansko leto spomladi sam vrinol za župana. Volitev namreč ni bila naznanjena. Bržkone je bilo županu žal za 10 kr., katere bi bil moral plačati Središkemu redarju, da bi volitev oznanil in takim načinom so se na njegovo povabilo sešli pri njem nekateri njegovi izvoljenci,

Ti so ga seveda na njegovo lastno komando zopet izvolili. S to volitvijo nekateri občani ne moremo biti zadovoljni, kajti naš župan je mož, ki je le nekaterim prijatelj, a druge hudo sovraži. Ko je spomladi dal pote nadelovati, odposlal je vsakega delavca, kateri se mu je zdel preslab, domov, a delavci iz njegove rodovine, če tudi slabi, so mu bili vendar po volji. Velika njegova napaka je tudi to, da se sedaj pri vsaki srenjski priložnosti popija žganja. Tega pri prejšnjih županih ni bilo. Sedaj se pije, ko se poti nadelavajo, in ko je seja občinskih odbornikov, mora biti pri županu na mizi liter žganja. Ko so slednjič volili volilnega moža za volitev državnega poslanca, nesel je naš krčmar, ki je tudi odbornik, toliko žganja, da se mu je skorej roka tresla. A kdo je popil toliko te žgeče pijače, ker ni prišla polovica odbornikov? Naš župan še povrh ni poseben prijatelj miru in sprave; to znata dovolj dva občana, ter se je zato moral že za mošnjo prijeti. Bodimo tedaj pozorni in previdni ter si izvolimo pri drugi volitvi župana, ki nam bode vsem po volji. Občan.

Iz Bizeljske srenje. (Nepotreben gost.) Kako res se že slaba bolj, kakor dobra po svetu godi, tega je glas po vseh slovenskih krajih. Tako nimamo se tudi nič kaj pohvaliti, zaradi nesrečnega mraza se nam je slabo vinska trta obnesla. Še naši starinci tako ne pomnijo. No seveda, saj je tukaj vinski kraj, kjer živi ljudstvo večidel od vinskih penozov. Zatoraj je za Bizeljance bil mraz hudi udarec. Ali vse še potrpiamo in radi pozabimo te nevolje, le nekaj drugega nas pač prav iznemirja, da nam prihaja kje odkod še vedno kaka nemškutarska „lupina“ — ternam razsaja po krčmah. Žalibog, ne bi se bilo verjelo, da imajo v Kozjem tako neotesanih ljudi. Od tam priklati se neko človeče v časih k nam pa potlej sopet nazaj. To človeče ima se malo manj za cesarjem. Ali to mu naj bo, ako ostane doma, k nam pa naj ne hodi več, če noče, da še doživi večkrat, kar se mu je pripetilo dne 27. dec. 1886. Nekdo mu še že pokaže pot v drugo deželo.

Iz Hošnice. (Ogenj.) V noči 20. decembra l. l. ob eni po polnoči je hudobna roka užgala poslopje pri Juriju Žnidarju, občinsk. predstojniku v Hošnici. Zavoljo strašnega vetra so bila v eni minuti tri poslopja v ognju, ter se ni moglo rešiti druga, kakor ljudje in nekoliko obč. reči. Vse imetje in živali so zgoarele. Veter je ogenj zanesel do sosedu Antona Sagadina in tudi na viničarsko poslopje Šimona Dreva. Pri prvem se škoda ceni 3500 fl., pri drugem 1200 fl. in pri tretjem 300 fl. Bog plačaj vsem dobrotnikom, ki so reveže oblekli, in mraza obvarovali. Hudobna roka še ni znana.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V petek, dne 23. jan., snide se državni zbor. Za 1. sejo pride več predlogov v prvo branje; tako dr. Plenerjev gledé delavskih zbornic in dr. Foreggerjev gledé tiskovne postave. — Do sobote, dne 22. jan., varija pa se sklenó vsi deželni zbori. Dotlej bodo pa že lahko tudi rešili vsak svoje delo. Škoda, da se mlati tudi po njih večkrat prazna slama ali pa se seje nemir med ljudstvo — brez vsake sile. Nemški gospodje v Gradcu imajo tudi v tem blizu, da prvo mesto. Pohvalili so med drugim dež. šolski svet za to, da sili tako vztrajno (brez vse potrebe in vse koristi) nemščino v slov. ljudske šole ter še tudi naprej terjajo od njega, da ravna enako in če mogoče še bolje v tej reči. Naši gg. poslanci so v tem šli iz zbornice in je dr. Dominkuš v njih imenu povedal, zakaj da se ne vdeležijo tega posvetovanja, kajti se hvali in priporoča v tem očitna krivica za njih volilce. Nemške poslance in izlasti ces. namestnika je to sicer zbadlo a sklenili so zato vendar-le, kar se je predlagalo — nadalnje ponemčevanje slov. otrok. — Krški škof postane, kakor se nam zagotavlja, vendar-le dr. Marschall, proš na Dunaju. Leta je sicer izvrsten duhovnik ali slovenski ne zna. Hrvaški pa bojda zna nekaj malega. — Tirolcem se ni moči ogreti za načrt nove šolske postave, kakor jim jo ponuja vlada, toliko je že gotovo, da je sedaj še ne vzprejme dež. zbor, v katerem so konservativci v veliki večini. — Kranjski deželni zbor je vzprejel nov občinski red za mesto Ljubljano. Peščica nemškutarskih poslancev pa se je posvetovanju odtegnila, zakaj pa, to se ne zna. Mogoče, da zato, ker ni načrt njih delo. — Hrup, ki je bil v Goriškem dež. zboru nastal zavoljo bolenišnice, se je polegel ter se je razvidelo, da ni v njej vse tako črno, kakor se je bilo v zboru malalo. Državno cesto, ki pelje kraj Soče iz Primorja na Koroško, bode treba popraviti, ker je na nekaterih mestih sila nevarna in so se že večkrat izgodile na-nji nesreče. — Na Krasu in v Trstu piha huda „bora“ in je ondi toliko snega padlo, kolikor ga že zdavna ni bilo v onih krajih. — V Kopru, glavnem mestu Istre, se je mestni zastop vzdignil zoper škofa v Trstu, češ, da jim pošilja le boljše slovenskih, kakor pa italijanskih duhovnikov, toda zastopnik vlade je tem napetim italijanskim možem prec usta zaprl ter jih je razpodil iz mestne hiše. — Iz Bosne in Hercegovine sme si odslej vsakdo nesti tobaka, samo prodajalnice ali trafike ne. Njim je še tudi sedaj jemati tobak, kjer se jim ukaže. — Madjarska vlada je vsa zakopana v dolgéh in ima sedaj Tisza svojo težavo s finančnim ministerstvom. Grof Szapary noče več biti, drug